

Projekt: K2 - kvalita a konkurenceschopnost v neformálním vzdělávání**Registrační číslo:** CZ.1.07/4.1.00/33.0013

Celoživotní učení

Neformální vzdělávání úzce souvisí s konceptem tzv. **celoživotního učení**. Tím se rozumí veškeré účelné formalizované i neformální činnosti související s učením, které se průběžně realizují s cílem dosáhnout zdokonalení znalostí, dovedností a odborných předpokladů (Memorandum o celoživotním učení, 2001).

Celoživotní učení je zaměřeno na rozvoj lidských zdrojů a představuje nepřetržitý proces, který předpokládá doplňkovost a vzájemné prolínání [formálního a neformálního vzdělávání i informálního učení](#), tedy všech forem učení v průběhu celého života. Důležitost celoživotního učení byla deklarována na zasedání Evropské rady v Lisabonu již v roce 2000. Důraz kladený na celoživotní učení se prolíná mnoha dokumenty jak na evropské úrovni, tak na národní úrovni. Hlavním cílem těchto dokumentů je vytvářet otevřené, atraktivní a všem přístupné vzdělávací prostředí, vybavit všechny občany potřebnými klíčovými kompetencemi, zaměřit se i na znevýhodněné obyvatelstvo.

Celoživotní učení chápe veškeré učení jako nepřetržitou kontinuitu. Lidé si budou chtít plánovat učební aktivity ale jen tehdy, budou-li se chtít učit. Je tedy nutné vytvářet vhodné, dostupné, rozmanité a atraktivní příležitosti k učení. Lidé však nebudou chtít investovat svůj čas, úsilí a peníze, pokud získané vědomosti, dovednosti a odbornost nebudou hmatatelně uznávány, ať už jde o osobní důvody, nebo postup v zaměstnání. Individuální motivace je jedním z klíčů k úspěšné realizaci celoživotního učení. Existuje mnoho cest a cestiček učení podle vlastní volby a to znamená, že systémy vzdělávání by se měly přizpůsobovat individuálním potřebám a požadavkům. Větší propojení učení s životem v dospělosti je důležitou součástí zavedení celoživotního učení do praxe, je však jen jednou částí celku.

